

A.P.Z.

NIEUWS

MAANDELIJKS
 Maand SEPTEMBER 2017
 Erkenningsnummer: P806032
 Laaglandweg, 13
 B 2610 WILRIJK
 APZ : GSM- 0496-25 97 38
 Email: apz79@hotmail.com
 www.apz-zandhoven.be
 Rekeningnummer APZ:
 BE79 7331 4131 9633
 (BIC-Code: KREDBEBB)

WILRIJK 1

(ANTWERPEN)

Vergadering van 31 augustus 2017

Paardenshow Stal Millegem - Ranst

Op 25 augustus organiseerde Eva Schelkens en Wim Leysen, leden van het APZ, een jaarlijkse show in hun manège Stal Millegem te Ranst aan de Profeetstraat.

Het was een fantastische show gebracht door hun leerlingen. Ook toen de avond viel, was er een prachtige lichtshow met vuurwerk. Kledij en muziek was aangepast aan het optreden.

Er was een grote opkomst van bezoekers.

Van harte gefeliciteerd aan de organisatoren.

Internationale wedstrijd te Minden

In Minden werd het WK ponies georganiseerd van 16 tot 20 augustus 2017. Tine Bax, lid van het APZ heeft individueel de 3de plaats behaald. Het landenteam wist uiteindelijk ook beslag te leggen op een 3de plaats.

Een verslag van deze wedstrijd werd ons bezorgd door Peter Martens en wordt verder in dit clubblad gepubliceerd.

EK Vierspannen te Göteborg

Van 23 tot 27 augustus 2017 had eveneens het EK Vierspannen plaats te Göteborg. Hieraan namen volgende APZ-leden deel: Edouard Simonet en Glenn Geerts. Zij behaalden respectievelijk de 2de en 13de plaats. Verder deed ook Dries Degrieck mee voor het Belgische team. Zelf werd hij 17de. Als landenteam behaalden de Belgen de 3de plaats. Proficiat aan het Belgische team.

AGENDA

Datum	Ptn	Omschrijving
2017		
10-09-2017	1	Kersbeek: ACM – CAN* - CM – CAV
15/17-09-2017	1	Elsegem: BK/CHB – ABC – CAN***
17-09-2017	1	Berkenbroekroute
24-09-2017	1	Oefenwedstrijd te Kalken
29-09-2017		APZ - Ledenvergadering: te Zandhoven, Domein Bruyneel om 20.00 uur
01-10-2017	1	Koetsentocht Vier Landsheren te Zutendaal
07/08-10-2017	1	Genk - ABC - CAN* - CAN**

- ~ Lesgeven
- ~ Opleiden van paarden
- ~ Leren mennen

Hoogstraatsebaan 175
2390 Oostmalle

0032 473 702 602
geerts_glenn@hotmail.com

www.glenngeerts.be

Ruiter- & mentocht

BerkenbroekRoute

Zondag 17 september 2017

Vertrek tussen 09.00u & 12.00u / Locatie: Beerseldijk 25, Bree

Deelname 11 euro (incl. lunch, 1 consumptie & snack)
16 km, 23km of 29 km met 90% onverharde wegen

Info: www.berkenbroekroute.be - 0479 23 97 75

Andere partners: Agentschap Natuur en Bos, Limburgs Landschap, Natuurpunt Bree, RLMK

24 september 2017

Oefenmarathon Kalken

Zauwerstraat 16
Kalken
(Familie Nessel)

Tereinrit 10km
Vaardigheid
4 hindernissen

11.30u – 13.30 Warme Beenham
enkel bij voorinschrijving

Parking bezoekers
Scheestraat 14, Kalken (familie Bombeke)

De Vrije Meesters

Holschestraat 96, 9290 Overmere
09/367.60.78 0472/66.31.67
davrt@vriemeesters_overmere@hotmail.com

1 OKTOBER 2017 Ruiter en Koetsentocht te ZUTENDAAL

“De Vierlandsheren” organiseren voor de 14de keer een tocht doorheen de bossen van Zutendaal, Opgrimbie, Lanaken en Rekem

Het vertrek van de gepijlde tocht is voorzien vlakbij het monument van de Vier Landsheren. Deze plek is gelegen in het Nationaal Park “Hoge Kempen” die een oppervlakte heeft van +- 5000 ha. Hierbij maken we gebruik van enkele stukken van de Nationale ruiter en menroutenetwerk Hoge Kempen. Het Parcours van +- 30 km brengt ons richting Lanaken, achter het domein Zangersheide, langs de verzorgde prachtige bossen van Pietersheim, naar de mooi open vlaktes van de Mechelse heide alwaar de verdiende rust is. Iedere deelnemer krijgt daar een heerlijke portie soep plus de nodige hapjes geserveerd.

Na deze tussenstop trekken we richting het Koninklijke domein van Opgrimbie om door berg en dal door de ontelbare en oneindig lange dreeven van loofbomen richting Zutendaal te gaan. Alles wordt de menner en ruiter voorgeschoteld, water, zand, afdalingen en hellingen. Verder is de tocht 100% onverhard. Er zal een aangepast parcours voor de werkpaarden zijn. Na deze prachtige wandeling die ieder op eigen tempo rijdt is er, mits op voorhand ingeschreven en betaald, warm eten voorzien. De dag zelf worden geen inschrijvingen meer aanvaard.

De prijs voor dit alles is slechts 14 euro per persoon
Uiterlijke datum van inschrijving – 26.09.2017

Vertrekken kan tussen 09.00 uur en 12.00 uur bij Felix Deltour Boogstraat 42 te Zutendaal

Tinne Bax op het WK in Minden - 2017

Het is maandag 21 augustus wanneer we ergens in de namiddag moe maar voldaan terug aankomen in Meerle. De pony's hebben de rit huiswaarts goed verteerd en kunnen genieten van een welverdiende rustpauze alvorens ze binnen enkele weken, voor de laatste keer dit seizoen, het beste van zichzelf moeten laten zien tijdens het Belgisch kampioenschap in Elsegem. Nadat we de pony's uit de vrachtwagen hadden gehaald en nog even na mijmerden, bij de laatste druppels rosé, kwam dan nog de te verwachten vraag: *“Schrijf jij één van de dagen een kort verslag van de voorbije week?”*

Zonder na te denken antwoorde ik enthousiast dat ik hier snel werk van zou maken. Toen had ik echter niet verwacht dat we meer dan een week verder zouden zijn alvorens dit verslag op papier zou staan in de versie die je nu aan het lezen bent. Ik ben er verschillende keren aan begonnen en heb misschien wel meer tekst weer gewist dan dat er uiteindelijk is overgebleven. Ik hoop dan ook dat dit verslag een mooi beeld geeft van wat we in Minden hebben mogen beleven en laat zien dat het mennen een sport is die niemand onberoerd zou laten.

“De voorbije week in Minden was fantastisch” lijkt me een goed begin, maar is daarmee alles gezegd?

“Het was een week met ups en downs die me heeft doen inzien dat meedraaien op dit allerhoogste niveau meer is dan enkel en alleen de beste te zijn of het beste materiaal te hebben” vat al veel beter samen hoe ik me tijdens de voorbije week en de dagen erna gevoeld heb.

Bovenstaande alinea's heb ik geschreven dinsdag, vlak na de wedstrijd. Een week later heb ik lang getwijfeld of ik dit er wel zou laten instaan. Het is enkel omdat het voor mij perfect weergeeft waar het hier om gaat dat ik het toch heb laten staan.

Wanneer je deelneemt aan het Wereldkampioenschap wil dat zeggen dat je strijdt op het allerhoogste niveau met als doel om de allerbeste van de wereld te worden. Wanneer je hier naar toe werkt, dan is volgens mij ook niet meer dan normaal dat je teleurgesteld bent wanneer je dit doel niet kan bereiken. Het is echter enkel de besten gegeven om zich hier over te zetten en verder te kijken. Als ik achteraf terugkijk op deze week in Minden besef ik maar al te goed dat een rondje “Castelré Hippique” voor mij al meer dan genoeg spanning met zich meebrengt en dat ik absoluut niet zou kunnen omgaan met de stress, spanning en emotie die dit niveau met zich meebrengt.

Het fantastische avontuur dat we de voorbije week hebben mogen meemaken begon exact een week vroeger, op 14 augustus, op een ontielig vroeg uur vanuit de thuisbasis in Meerle. Rond 3 uur 's nachts zijn we daar met het hele team richting Minden vertrokken. Geladen met zowat al het materiaal dat voorhanden is en de 5 pony's waarmee de laatste weken intensief werd getraind als voorbereiding op dit wereldkampioenschap hebben we, op enkele kleine vertragingen na, een zorgeloze rit gehad tot aan het wedstrijdterrein gelegen langs de Kutenhauserstraße in Minden.

Het was de derde keer dat we in Minden zouden deelnemen aan de wedstrijd en verdergaand op de vorige edities weet je dat je hier een goed georganiseerd evenement mag verwachten waar (bijna) alles tot in de puntjes werd voorbereid. Ook dit jaar was dat op het eerste zicht niet anders. Even hebben we moeten zoeken naar de juiste plaats voor de vrachtwagen, maar al snel stonden we geparkeerd en konden we ons installeren voor de komende week. De pony's konden zich ondertussen te goed doen aan het nog groene gras in hun tijdelijke verblijfplaats. Voor de rest van de dag werd het nodige papierwerk en dergelijke in orde gebracht, de terreinen verkend en was er tegen de avond een mini keuring van de Belgische pony's door de teamdierenarts.

Dinsdag 15 augustus 2017

Vroeg op vandaag voor het eerste belangrijke moment deze week. Vandaag was het voor al de deelnemers de veterinaire keuring waarbij de pony's werden geschouwd door het team van dierenartsen en officials. Zoals te verwachten was dit een erg drukke bedoening met bijna 100 deelnemers maar hier werd al snel duidelijk dat ze in Minden weten hoe ze dergelijk evenement in goede banen moeten leiden. Er was zelfs een speaker aanwezig die commentaar gaf tijdens de keuring en zo iedereen op de hoogte hield van de resultaten van dit eerste officieel moment. Wanneer het onze beurt was presenteerde Tinne de pony's één voor één aan de officials en werden ze allemaal zonder problemen als 'fit to compete' bevonden. Nog even een foto achteraf en het officiële gedeelte voor vandaag zat er al op. De rest van de dag, en de dagen erna zouden we heel veel tijd hebben en kwam het erop aan om te zorgen voor een optimale voorbereiding van de dressuurproef van vrijdag en de marathon van zaterdag. Zoals je wel zal kunnen vermoeden hebben we tijdens deze dagen weer heel wat kilometers afgelegd om de hindernissen te verkennen en te leren kennen.

“Van maandag tot zaterdag heeft mijn horloge 105.952 stappen, goed voor een afstand van ongeveer 75 kilometer, geregistreerd. Dus wie durft zeggen dat mensen geen topsport is mag eens een weekje meelopen. Eerlijkheidshalve moet ik wel zeggen dat een paar duizend stappen waarschijnlijk niets met het verkennen van de hindernissen te maken hebben gehad, maar hun oorsprong zouden kunnen vinden in de leuke nevenactiviteiten waar Minden om bekend staat.”

*Woensdag 16 augustus 2017
Donderdag 17 augustus 2017*

Naast het verkennen en het voorbereiden van de pony's konden we woensdag en donderdag ook onze teamgenoten gaan aanmoedigen tijdens hun dressuurproef. Met de enkelspannen op woensdag en de tweespannen op donderdag was de wedstrijd nu echt begonnen. Gelukkig kon dit alles gebeuren onder een aangenaam zonnetje en lag de dressuurpiste er na twee dagen wedstrijd nog steeds goed bij.

Heel goed wetende wat haar te doen stond werden Challenger, Benji, salinero en Consul door Tinne voorbereid naar vrijdag toe. Hierbij kon ze tevens rekenen op de ondersteuning van Gerard en Françoise die vanop de zijlijn toekeken en Tinne bijstonden daar waar nodig. Ondertussen waren ook de startlijsten voor vrijdag bekend gemaakt en met een startpositie ergens halverwege was Tinne best tevreden.

Dressuur - vrijdag 18 augustus 2017

Vandaag kon ook voor de vierspannen de wedstrijd echt beginnen. Ook al moest Tinne pas om iets na twaalf uur de ring in, de voorbereidingen begonnen al vele uren vroeger. Nadat de pony's hun eten hadden gekregen en een snel ontbijt deed iedereen zijn deel van het werk en werd weer duidelijk, net als tijdens de wedstrijd in Windsor, dat een goed team waarbij iedereen weet wat er van hem of haar verwacht wordt echt wel nodig is op dit niveau. Terwijl Tinne de pony's voorbereide in enkelspan en aan de longeerlijn zorgde Britt voor de vlechten en de Jan, samen met Jan Van Dijk, voor het plaatsen van de stiften die ervoor moesten zorgen dat de pony's niet zouden schuiven op de dressuurpiste. Zelf poetste ik de koets en het tuig en voor Arthur werd gezorgd door Briek en Tamara. Fons offerde zich deze voormiddag op, en begeleidde Tinne als groom bij het tweespan.

Na de voorbereiding op het oefenterrein stapten we richting hoofdterrein om na Bert Van Den Bossche in de ring te komen. De komende minuten zouden bepalen wat de rest van het weekend nog kon brengen en zijn het resultaat van weken, maanden en jaren intensief trainen met het beste materiaal afkomstig bij *Van Den Heuvel*, de beste pony's uit de stal van *Vechtzichtstud Breukelen* en de raad en daad van de *familie Chardon*.

Tinne reed een zeer mooie eerste helft van de proef, maar in het tweede deel kwam het voorspan een beetje terug, wat resulteerde in wat lagere scores voor deze onderdelen. Met een score van 48,90 moesten we enkel Edith Chardon en Jan De Boer voorlaten die respectievelijk een score van 46,25 en 47,72 lieten optekenen. Al bij al een mooie uitgangspositie voor de rest van het kampioenschap.

Marathon - zaterdag 19 augustus 2017

Vandaag, zaterdag, stond het meest spectaculaire deel van de wedstrijd op het programma. Na de derde plaats van gisteren was het wachten tot laat in de namiddag alvorens we de marathon mochten starten. Met Challenger, Zico, salinero en Consul voor de koets vandaag begonnen we aan het A-traject dat zich een weg baande door de velden rondom het wedstrijdterrein. Op zich

een niet echt uitdagend traject, maar een leuke opwarmer voor het span. Na een transfertzone van een kleine kilometer en een rustpauze van een kwartiertje konden we daarna eindelijk aan het echte werk beginnen. In totaal stonden er 8 hindernissen op het programma in het tweede deel van marathon.

De eerste hindernis was al onmiddellijk een erg technische hindernis waarbij er toch wel een aantal varianten mogelijk waren en de hindernis in twee werd gedeeld door de F-

poort die door de parcoursbouwer, Jeroen Houterman, centraal was opgesteld. Tinne wist het span hier foutloos door te sturen en reed hier een 12de tijd. De tweede hindernis werd nieuw gebouwd voor dit kampioenschap en bevatte een kleine waterpartij waar twee keer moest

doorgereden worden. Hier waren de sporen van de meer dan 90 spannen die al gepasseerd waren duidelijk zicht- en voelbaar en moest er rond sommige obstakels dan ook echt door de modder geploeterd worden. De volgende hindernissen, waarvan de 4de een nieuw ontwerp was, gingen een stukje sneller en hier konden respectievelijk een 5de, een 9de en een 7de tijd gereden worden. Bij de zesde hindernis, met waterbak, viel het tempo weer een beetje terug en was er halverwege een kleine ‘aanpassing’ van de vooropgestelde lijnen. Ook hindernis zeven kon met een 13de tijd voldoende snel worden gereden om de verloren tijd uit de eerste helft van het parcours terug goed te maken. Door de laatste hindernis uit te rijden in een 8ste tijd behaalden we in de marathon ook een 8ste plaats in de einduitslag van deze marathon.

Deze uitslag van de marathon deed ons in het algemeen klassement een plaatsje zakken waardoor we de laatste dag zouden beginnen vanop plaats 4. De andere Belgische vierspanners eindigden in de marathon op een 14de (Jeroen De Schutter), 23ste (Nicolas Deudon) en 24ste (Bert Van Den Bossche) plaats.

Vaardigheid - zondag 20 augustus 2017

Pfff... Wat een spanning. Totaal onverwacht werd er een eerste individuele medaille gewonnen door Pieter Van Den Broeck bij de tweespannen en beginnen we aan de laatste tien deelnemers bij de vierspannen. We staan op een vierde plaats en net zoals de deelnemers voor en achter ons hebben we alle redenen om een piekfijne en foutloze vaardigheid te rijden. Door het minieme verschil in punten na de twee vorige onderdelen kan de einduitslag nog alle kanten op. Zelf sta ik langs de kant om de ‘concurrenten’ te bekijken en hun tijden en/of fouten nog last-minute door te geven.

Wanneer het aan Tinne is besef ik nog maar eens dat je niet enkel met het beste materiaal of de meeste training wereldkampioen wordt. Je hebt hier naast goed materiaal, een goede begeleiding, een team,... dan ook een enorme mentale weerbaarheid voor nodig. Je moet op deze momenten je zenuwen honderd procent onder controle kunnen houden om op dit niveau te kunnen meedraaien.

Wanneer ze de ring binnen rijdt en aan haar proef begint bonst m'n hart in mijn keel en volg ik gespannen de proef waarbij elke poort die gepasseerd wordt ons dichterbij de finish brengt. Het eerste deel van de proef ligt het tempo te laag en zal een snelle en foutloze tweede helft van het parcours nodig zijn een ‘double clear’ te kunnen rijden. Met een tijd van 196,92 seconden, lukt het Tinne niet om de tragere eerste helft van het traject nog goed te maken. Ze blijft wel foutloos, wat resulteert in 4,46 strafpunten. Hiermee zakken we voorlopig terug naar een vijfde plaats in het algemeen klassement.

Dit was één voor mij één van die down-momenten tijdens de voorbije week. Misschien wel het enige ... !

Dit kan toch niet waar zijn was het eerste wat er door mijn hoofd ging. Dit doet ze anders met de vingers in de neus. Hoe komt het dat ze hier zo veel tijd verliest? Wat moet ik nu tegen haar zeggen? Ik wist het even niet meer en was dan ook helemaal niet meer bezig met de drie laatste spannen die hun proef nog moesten rijden. Voor mij was het toen allemaal al afgelopen en gingen we zonder medaille naar huis.”

Ondertussen werden de laatste proeven gereden en slaagde Jannes Kinds, die op dat moment eerste stond, er niet in om z'n voorsprong te behouden. Met de derde bal die viel gebeurde het onwaarschijnlijke. Nadat ook Steffen Brauchle twee ballen had laten vallen waren we toch weer twee plaatsen omhoog geklommen en was een tweede bronzen medaille voor de Belgische

meners een feit. Tinne was derde in de einduitslag en mag zichzelf daarmee bij de beste vierspan-pony-meners ter wereld rekenen.

Wat nog volgde was een chaotische en ronduit slecht georganiseerde prijsuitreiking waarbij men van hier naar daar moest lopen en de laureaten nog werden getrakteerd op een felle regenbui. Het feit dat Tinne een bronzen medaille mocht ontvangen en dat het Belgische team ook op het podium stond maakte het gelukkig allemaal wat draaglijk en deed de regen en de chaotische organisatie van dit deel snel vergeten.

De korte samenvatting...

In Minden weten ze hoe ze een wedstrijd moeten organiseren. Ze hebben de ervaring, het team en de middelen om hier steeds weer een fantastische ervaring van te maken. Ook dit jaar was dat niet anders en hebben we hier weer een week kunnen genieten van de mooie sport die het menen is. Het individueel behaalde resultaat is super, maar ergens beseffen we dat we hier in Minden misschien wel een grote kans hebben laten liggen om nog 2 schavotjes hoger te eindigen. Maar een topsporter, en dat is Tinne absoluut, zet zich hier over en werkt verder naar het volgende doel. Binnen enkele weken is dit het Belgisch kampioenschap in Elsegem en binnen twee jaar is dit het Wereldkampioenschap in Kisbér-Hongarije.

Peter

KOETSENTOCHT : VLAAMSE HAFLINGERCLUB ERTVELDE

Op zondag 06 augustus was er een koetsentocht ingericht door de haflingerclub van de mensen uit Ertvelde , de weergoden waren de inrichters gunstig gestemd die dag, de zon was van de partij en de temperatuur kon niet beter zijn voor de paarden.

Nadat we de koets , getuig en de paarden hadden geladen ,ging de trip richting Ertvelde ,zoeken naar de locatie was overbodig daar er van alle richtingen wagens met koetstrailers of vrachtwagens te Ertvelde aankwamen , er was een grote weide voorzien om alle deelnemers een ruime plaats te bieden om in alle rust te kunnen inspannen , ieder kon zich dan laten inschrijven bij een van de inrichters , men kreeg al een mooi pakket geschenken mee , snoep,appels,koeken, saucissen, zelf een drinkbus ontbrak zelf niet, ook een menpetje van de organiserende club, en men deelde al vooraf mee dat de deelnemers zeker geen honger of dorst zouden hebben de ganse dag, en dat u na afloop ook nog kon aanschuiven indien gewenst aan een warme maaltijd, frietjes met stoverij of vol-au-vent of balletjes in tomatensaus.

De paarden werden ingespannen en de tocht kon aangevat worden, via dreven, paden en rustige landwegen werd de eerste rust of stopplaats bereikt aan de hoeve t'perdegedoe van de fam. Claeys waar iedere deelnemer kon genieten van een heerlijk belegd broodje of smos vergezeld met een pintje of frisdrank naar believen, na deze rust vertrokken we verder terug via landwegen om uiteindelijk in de Lembekse bossen te belanden waar men in de brede zanddreden eens de paarden kon laten gaan om dan na een tijdje aan te komen aan de tweede stop, waar we verrast werden met een fruit saté, verschillende versnaperingen en het nodige nat om alles door te spoelen, natuurlijk ook dit was naar hartenlust te verkrijgen en door iedereen wel gesmaakt, werd dan de tocht verder gezet en via nog een deel bosgebied, landwegen, kasseien en grindwegen kon men weerom genieten van de mooie en rustige omgeving kwamen we aan de derde stop bij de fam Boelens aan de Abdijhoeve waar we een menners cocktail aangeboden kregen, vergezeld met ham, kleine saucijsjes en tal van kleine lekkere hapjes, weerom naar hartenlust, na wat links en rechts kennis gemaakt te hebben met andere menners reden we verder naar het eindpunt op een rustig tempo nog genietend van de omgeving om aan te komen terug aan onze startplaats, waar we de paarden na het uitspannen ook konden verzorgen en hun belonen voor hun inspanningen, alles werd opgeladen en zo konden we ook gaan aanschuiven bij de inrichter in zijn loods om te genieten van

een mooi verzorgde warme maaltijd met desserts, die daar aangeboden werd (na vooraf ingeschreven wel te verstaan) er werd daar nog wat nagekaart over de rit en dergelijke, en werden we reeds verwittigd dat volgend jaar, weerom op de eerste zondag van Augustus hun tocht zal doorgaan, elk kreeg nog een verrassing mee en konden we terug huiswaarts keren, na een geslaagde tocht en tevreden omdat ons jong paard het goed gedaan heeft , zo is hij weer een ervaring rijker.

Een pluim voor de organisatie is hier wel op zijn plaats, in het bijzonder de heer Moerman Dirk en VZW De Vlaamse Halffingerclub met hun vele medewerkers.

(Bron: William Goyvaerts)